

pujalla peäle seišta pandud ja nende okste peäle penikesed waksküünlad kinnitud, sedda rohkeminne sedda illufaminne. Dunad ja Saksama marjad sawad okste külge üllesrippitud, need nored puud omma jalgade läbbi laua peäle seišta pandud, ja nende okste küünlaid pistakse põllema. Igga ühhel perrelapsel on laua peäl isse koht, kus temma Joulo kinkitust ehitakse. Nenda tehti nüüd ka seal küllal treiall maias. Klasišep, kelle pärrast jubba kuušime, tedda ilma lapseta ollwad, koggus ennast ennamište treiall perrese, nenda kui nüüdgi, et Jaaks teiste laste rõmušt ennast ka rõmustada. Olli pišfukkesjed pabberi kastid kasa tonud, mis olli punnaseks, rohho-lisefeks ja kollaseks illufaste wärwinud, ja kus sees rošsinad, mandlid ja plomid ollid. Neid pabberi kastid kinnitati selle warrandussega, mis neil sees, ka pu okste külge kinni. Kui keik olli walmis ehitud, said perrelapsed senna kambrise kutsutud. Oh mis rõmo biškamišt nemmad üllesaiasid selle kanna Joulolaua illo ja kinkituste pärrast! Oh kui nemmad tännalikkult isfa ja emma ümber kaela hakkasid, neile süddamelikkult suud andsid, ja laua ümber hüppasid ning kargasid!

Kui perremees omma nabrega tiik aega Joulo laua jures ollid istunud, pipo tombanud ja meelt

jahbutanud laste rõmo läbbi, siis ütles perrenaene: „Et lähme nüüd teise tuppa ja watagem atnast sedda Joulo illo, misga meie naber, korwi punnuja, seäl wastastikko maia sees, tännini ikka omma tubba keige illufaminne koggone külla sees olli ehitatud, ja mis nüüd saab wiššiste nenda-sammoti illufaste jälle paistma.“ — Kui ollid atna jure sanud, hüdis perrenaene järsko: „No nüüd, mis se tähhendab, et nable tubba üsna pimme on? Kui agga ühtegi äkkilist haigust, ehk mu ränk willetsus neil waestel seal ei olle juhtund!“ — Senni olli perretüdruk jisse astunud. Teised küššid temma käest, kas temma ehk peaks teadma, mis luggu nable maias olleks? „Küll tean sedda, parrago Jummal, kui wägga selgeste; agga mul on poolteist häbbi sešt räkida,“ ütles tüdruk. „Rägi ikka,“ aias perrenaene temma peäle. — „Seišin,“ ütles tüdruk, „pole tunni cest siin atna jures, ja rõnnustasin ennast selle illo pärrast, misga nable tubba Joulo tulle sees seal hiilgas; agga ürrikesse aia järrel kohkusin nago ärra, sešt et nende tubba järsko üsna pimmedaks läks. Jummal hoidko, mis on seal sündinud? ütlesin minna isseenmes. Jooksin siis kermeste ülle ulitsa, ja leidsin teise perre tüdruko ukse peält seismast ja nutmast. Küššisin temma